

- Med sit andet anbringende anfører Kommissionen (subsidiært), at Retten med urette kom til det resultat, at den omtvistede foranstaltning ikke er selektiv, dvs. at den ikke begunstiger visse virksomheder i artikel 87, stk. 1, EF's forstand. Kommissionen gør endvidere gældende, at Retten med urette fastslog, at uanset om foranstaltningen er selektiv, vil den henset til sit formål ikke udgøre statsstøtte, og at foranstaltningen er begrundet efter systemets karakter og opbygning.

Appel iværksat den 26. juni 2008 af Deutsche Telekom AG til prøvelse af dom afsagt den 10. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-271/03, Deutsche Telekom mod Kommissionen

(Sag C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Telekom AG (ved Rechtsanwalt U. Quack, Rechtsanwalt S. Ohlhoff og Rechtsanwalt M. Hutschneider)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, tidligere Tropolys NRW GmbH, tidligere CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, tidligere KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, tidligere tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, tidligere VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 10. april 2008 i sag T-271/03 ophæves.
- Kommissionens beslutning 2003/707/EF ⁽¹⁾ af 21. maj 2003 meddelt under nummer K(2003) 1536 endelig udg. annulleres.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som Deutsche Telekom AG er blevet pålagt ved den anfægtede kommissionsbeslutnings artikel 3, efter Domstolens frie skøn.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel af den nævnte dom afsagt af Retten har appellanten gjort følgende anbringender gældende.

Dommen tilsidesætter artikel 82 EF og strider mod princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom der i det foreliggende tilfælde ikke foreligger en objektiv krænkelse af den nævnte bestemmelse, der kan tilregnes appellanten, ligesom denne heller ikke ifalder noget ansvar. Dommen tager ikke hensyn til den gentagne prøvelse i henhold til gældende ret af det påståede prispres, som blev foretaget af tilsynsmyndigheden for telekommunikation og post (herefter »RegTP«), der på daværende tidspunkt var ansvarlig for tilsynet med appellanten. RegTP har gentagne gange prøvet, om der forelå et konkurrencebegrænsende prispres ved tilslutninger og hver gang afkræftet, at der forelå et sådan prispres. I et sådant tilfælde bliver den regulerede virksomheds særlige ansvar for at bevare markedets struktur overlappet og begrænset af den ansvarlige regulerende myndigheds ansvar. Appellanten kunne henset til reguleringsafgørelserne gå ud fra, at dens adfærd ikke var konkurrencebegrænsende. Antagelsen om, at appellanten havde kunnet mindske det påståede prispres ved at forhøje sine ADSL-afgifter, modsiges af Rettens egen betragtning om, at en »krydssubsidiering« mellem forskellige markeder ikke skal tages i betragtning ved en prøvelse af et prispres. Hertil kommer, at Retten retsstridigt ikke har kritiseret, at Kommissionen undlod at efterprøve, om en forhøjelse af ADSL-afgifterne overhovedet kunne mindske det påståede prispres.

Dommen tilsidesætter endvidere artikel 82 EF, fordi Retten har vurderet betingelserne i henhold til denne bestemmelse urigtigt. En allerede foreliggende undersøgelse af et prispres kan ikke udgøre bevis for misbrug. Hvis engrospriserne er fastsat bindende af den ansvarlige tilsynsmyndighed (som det er tilfældet her), ville denne undersøgelse selv kunne føre til konkurrencebegrænsende resultater.

Retten har i den forbindelse også tilsidesat sin pligt til at begrunde dommen.

Den anfægtede dom er også i forbindelse med prøvelsen af den af Kommissionen anvendte metode til påvisning af prispresset retsstridig på flere centrale punkter. For det første fordi den såkaldte »As-Efficient-Competitor-Test«, som Retten har lagt til grund som almenyldig målestok, i hvert fald ikke kan anvendes, hvis den markedsdominerende virksomhed og dens konkurrenter (som er tilfældet her) driver virksomhed under forskellige tilsynsretlige og faktiske konkurrencebetingelser. For det andet fordi prispresset kun tager hensyn til tilslutningsafgifterne, mens afgifter for yderligere teletjenester, der beror på samme engrostenester (navnlig samtaler), ikke tages i betragtning. Rettens konstatering om det påståede prispres' virkninger er ligeledes behæftet med flere retlige fejl, og den indeholdt ingen prøvelse af det påståede prispres' årsagssammenhæng med Rettens konstatering vedrørende markedstrukturen.

Dommen har endvidere misforstået artikel 253 EF's krav til begrundelsen af Kommissionens beslutning.

Endelig har Retten også foretaget en urigtig anvendelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, derved at den har lagt Kommissionens fastsættelse af bøden uprøvet til grund, selv om Kommissionen urigtigt er gået ud fra, at der forelå en grov overtrædelse, ikke i tilstrækkeligt omfang tog hensyn til den sektorspecifikke regulering af appellantens afgifter og under alle omstændigheder højest kunne have pålagt en symbolsk bøde. Retten har derved forsømt på en retlig korrekt måde at tage alle relevante faktorer i betragtning og i fornødent omfang tage hensyn til appellantens argumenter vedrørende en ophævelse eller nedsættelse af bøden.

⁽¹⁾ EUT L 263, s. 9.

Sag anlagt den 27. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-283/08)

(2008/C 223/49)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Roels og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har givet Kommissionen underretning herom.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 12. juni 2007.

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Sag anlagt den 27. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-284/08)

(2008/C 223/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Roels og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) ⁽¹⁾ på området for Gibraltar, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 12. juni 2007.

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.